

GORENJE

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5'60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine ne pošilja. — Za oznanila se plačuje za petil-vrsto 10 vin., če se tisk večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, urednistvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Gradovi v zraku.

Ellen Key trdi, da bi bila ostala Kristova vera neznatna sekta v Mali Aziji, ko bi ne bilo apostola sv. Pavla. Šele ta z grško kulturo prepojen Jezusov učenec je vdihnil novemu nauku duh po svetovnem razširjenju, po svetovnem gospodstvu.

Da slovenstvo še ni poginilo v prvem desetletju dvajsetega stoletja, je zasluga v Kamniku izhajajočega «Našega Lista». Tega pogina ne bi bili preprečili ne klerikalci, ki so nazadnjaki že po svojem poklicu, pa tudi ne liberalci, ko so popolnoma okosteneli po svoji oficijelni inteligenci. Oficijelna inteligenca je namreč vse, kar se ne zbira pod praporom «Našega Lista». Ta inteligenca je nekdanj tudi hodila v šolo ali ne z namenom, da se kaj nauči, da koristi ljudstvu, ampak le za to, da služi svoj kruh, brez vsakega idealizma je in svoje znanje prodaja in fruktificira kakor kramar sladkor in kavo. Posledica tega pa je, da smo Slovenci danes tam, kjer smo bili pred trideseti leti.

Ta pesem se poje vsako soboto v kamniškem tedniku in pela se bo od 1. julija naprej po dvakrat na teden.

Morda ni odveč, da izpregovorimo enkrat o tej zadevi resno besedo.

Kako pa je bilo pri nas pred tridesetimi leti?

Uredniki «Našega Lista» povdarjajo vedno svojo mladost, in morebiti o tem nimajo neposredne vednosti. Ali ker na vsaki strani zatruje, da so resni ljudje, morajo vsaj sami prepričani biti o tej svoji trditvi. Kaj je torej na tem?

Ni še preteklo dosti več kot trideset let, ko se je pri vseh naših sodnijah uradovalo izključno nemški. Nemške so bile vse tožbe, vse pravde, nemške vloge za rubežni, nemška zemljiška knjiga, nemške zapuščinske obravnave. Uradni jezik vseh advokatov in notarjev je bil nemški, celo slovenske pogodbe so bile izjeme. In ravno v Kamniku se je vršila pravda, katero je uničilo najvišje sodišče, ker je bila sodba pisana v slovenskem jeziku.

In kako je danes?

Na Kranjskem uradujejo vse sodnije razen kočevske in ljubljanske večinoma slovenski; nemške vloge so izjeme, slovensčina je uradni jezik pri veliki večini odvetnikov in notarjev, slovenski so vpisi v zemljiški knjigi.

Ali morebiti domneva «Naš List», da je dunajska vlada privolila v to iz same ljubeznivosti in pravicoljubja?

Ali prav nič ne ve o tem, kako se je oficijelna slovenska inteligenca borila leto za

letom, kako se je priborilo slovenščini en del njenih naravnih pravic le polagoma korak za korakom, kako se je večkrat danes vzelo, kar se je včeraj obljubilo ali dalo?

Mi vemo, da se je dosedaj samo šele na Kranjskem posrečilo nekaj doseči, da je slovensčina še hudo zatirana na Štajerskem in posebno na Koroškem, ali trditi se ne sme, da bi se ne bilo doseglo prav nič, ali vsaj, da je slovenska inteligenca v zadnjih tridesetih letih držala križem roki.

In kako je bilo pred tridesetimi leti na narodno-gospodarskem polju: kako z našimi denarnimi zavodi, kako z našo literaturo, z našim časnikarstvom? Pred tridesetimi leti bi ne bilo mogoče tiskati tak časnik, kakor je «Naš List» v Kamniku, niti enkrat, kaj še dvakrat na teden.

Res je, da uči dr. Tuma vse drugače narodno gospodarstvo. Po njegovih nazorih bi bila naloga Slovencev, osvojiti si najprej Trst, potem Balkan, potem Carigrad, potem Malo Azijo in Indijo. In če je kdo mnenja, da so taki načrti, četudi lepi, nemogoči in utopični, je nazadnjak ali vsaj polovičar.

Tako daleč ni segala oficijelna slovenska inteligenca, ali neumestno je očitati, da bi ne bila ničesar storila na polju združništva, hranilništva, trgovstva in obrtnije. Pred tridesetimi leti je imela združena slovenska

PODLISTEK.

Dedščina.

Dobro uro hoda od rojstne vasi Janeza Pustotnika je stala ubožna hiša. Pred ubožnico je stal Janez ter pripovedoval eno svojih povesti. On je znal to, kajti bil je mornar. Večina njegovih poslušalcev je vedela, da ni v povesti nobene resnične besede, pa zato so ga vseeno radi poslušali.

Samo stara Matičkova Lenka je delala izjemo. Ni mogla trpeti tega bahanja in imenovala je je laganje. Kar laganje! In četudi jo je Janez vselej srdito pogledal s svojimi malimi, zvinitimi očmi, ni se bala in rekla mu je v obraz, ko je zopet povedal katero svojih povesti: «To je zlagano, Janez!»

Poslušala je pa vseeno rada, kajti bila je napol slepa in ni mogla delati; bilo ji je

v prijetno zabavo, najprej poslušati Janezove storije in se potem jeziti, da niso resnične.

Sedela je na klopi pri vratih in lupila jabolka. Zraven nje je pletla nogavice stara Jorovka, nekdanja kmetica, katere mož je prišel na berasko palico in katere otroci so se klatili po svetu. Pričenjala je vsak stavek z besedami: «Ko sem bila še kmetica,» in potem je zajokala. Prebivalci ubožnice so se je ogibali in nobeden ni vedel več, s čim bi jo tolažil, zato se tudi nihče ni briga, če se je jokala in če so njene solze tudi kapale na pletenje in padale na tla.

Potem je bil tu še stari Fortunovec; ta je kačil iz svoje pipice. Od časa do časa jo je vzel iz ust, držal jo nekaj časa v roki in potegnil šele, če je hotela ugasniti. To je delal, da bi tobak gorel delj časa, ker strastno je ljubil kajenje in ves dan zabavljal na hišnega očeta, da mu tako pičlo odmerja tobak.

Njegova usta so bila čisto kriva, ker je

vedno držal z njimi pipo in oni zobje, ki so mu še ostali, postali so v teku let svetlo-črni. Kadar so imeli v ubožnici kak pribojšek, prosil je vselej le za tobak. Poleg te strasti je imel še eno majhno: ta je bila, poslušati pripovedovanje povesti, in on je bil, ki je vedno in vedno prosil Janeza Pustotnika, naj pripoveduje. Z Matičkovo Lenko je živel v vednem prepiru, ker on je verjel vse, kar je Janez pripovedoval.

«Kaj takega si ne more nihče izmisliti,» je rekel s prepričanjem, kajti njegova domišljija ni zadostovala, da bi si mogel misliti kako stvar drugače, kot se je zgodila.

Ravno sedaj je verno poslušal, ko je Janez pripovedoval: «In jaz zgrabim v smrtnem strahu rešilni pas in planem čez krov, ker plameni so segali že do oken salona in dim se je valil po stopnicah ladje. Po vodi je plaval nek mož, kričoč in brcajoč. Plavam do njega in mu pomagam, da se prime za moj rešilni pas, ker bil je

Ljubljana (Kolizej) **R. LANG** na Marije Terezije cesti

Zalagatelj društva c. kr. avstrijskih državnih uradnikov.

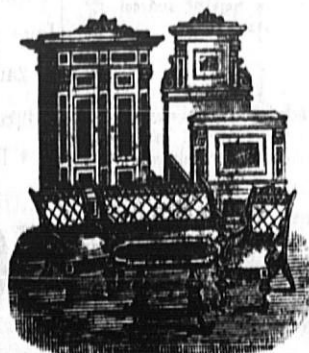
Bogata zaloga pohištva vsake vrste v vsah cenah. Ogledala, slike v vsah velikostih.

Popolna oprava za vile. Špeciiliteta: Gostilniški stoli.

Modroci iz žlčnega omrežja, afričanske trave ali žimo, prve vrste vedno v zalogi.

184-51

Pohištvo iz železa, otroške postelje in vozički po vsaki ceni.

Čudovito poceni za hotele, vile in za letovišča 52 gld.

Špeciiliteta v nevestnih balah. Veliki prostori, priključno in v i. nadstropju.

Oprave za jedilne sobe, salone, pred-sobe, cele garniture.

Za sobo: postelja, nočna omarica, omyvalna miza, obelalnik, miza, stensko ogledalo.

Vizitnice in kuverte po najnižjih cenah.
Jv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Dobrota za

zdrave in bolne

kakor tudi važno hranilno sredstvo za gospodinjstvo je

„Ceres“ - jedilna mast

iz najboljših kokosovih orehov.

5a

66-4

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer. — Stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5:60. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine ne gre. — Za oznanila se plačuje za petil-vrsto 10 vin., če se tiskajo večkrat primeren popust.

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 106 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Gradovi v zraku.

Ellen Key trdi, da bi bila ostala Kristova vera neznatna sekta v Mali Aziji, ko bi ne bilo apostola sv. Pavla. Šele ta z grško kulturo prepojen Jezusov učenec je vdihnil novemu nauku duh po svetovnem razširjenju, po svetovnem gospodstvu.

Da slovenstvo še ni poginilo v prvem desetletju dvajsetega stoletja, je zasluga v Kamniku izhajajočega »Našega Lista«. Tega pogina ne bi bili preprečili ne klerikalci, ki so nazadnjaki že po svojem poklicu, pa tudi ne liberalci, ko so popolnoma okosteneli po svoji oficijelni inteligenci. Oficijelna inteligenca je namreč vse, kar se ne zbira pod praporom »Našega Lista«. Ta inteligenca je nekdanj tudi hodila v šolo ali ne z namenom, da se kaj nauči, da koristi ljudstvu, ampak le za to, da služi svoj kruh, brez vsakega idealizma je in svoje znanje prodaja in fruktificira kakor kramar sladkor in kavo. Posledica tega pa je, da smo Slovenci danes tam, kjer smo bili pred trideseti leti.

Ta pesem se poje vsako soboto v kamniškem tedniku in pela se bo od 1. julija naprej po dvakrat na teden.

Morda ni odveč, da izpregovorimo enkrat o tej zadevi resno besedo.

PODLISTEK.

Dedščina.

Dobro uro hoda od rojstne vasi Janeza Pustotnika je stala ubožna hiša. Pred ubožnico je stal Janez ter pripovedoval eno svojih povesti. On je znal to, kajti bil je mornar. Večina njegovih poslušalcev je vedela, da ni v povesti nobene resnične besede, pa zato so ga vseeno radi poslušali.

Samo stara Matičkova Lenka je delala izjemo. Ni mogla trpeti tega bahanja in imenovala je je laganje. Kar laganje! In četudi jo je Janez vselej srdito pogledal s svojimi malimi, zvitiimi očmi, ni se bala in rekla mu je v obraz, ko je zopet povedal katero svojih povesti: »To je zlagano, Janez!»

Poslušala je pa vseeno rada, kajti bila je napol slepa in ni mogla delati; bilo ji je

Kako pa je bilo pri nas pred tridesetimi leti?

Uredniki »Našega Lista« povdarjajo vedno svojo mladost, in morebiti o tem nimajo neposredne vednosti. Ali ker na vsaki strani zatrjuje, da so resni ljudje, morajo vsaj sami prepričani biti o tej svoji trditvi. Kaj je torej na tem?

Ni še preteklo dosti več kot trideset let, ko se je pri vseh naših sodnijah uradno izključno nemški. Nemške so bile vse tožbe, vse pravde, nemške vloge za rubežni, nemška zemljiška knjiga, nemške zapuščinske obravnave. Uradni jezik vseh advokatov in notarjev je bil nemški, celo slovenske pogodbe so bile izjeme. In ravno v Kamniku se je vršila pravda, katero je uničilo najvišje sodišče, ker je bila sodba pisana v slovenskem jeziku.

In kako je danes?

Na Kranjskem uradujejo vse sodnije razen kočevske in ljubljanske večinoma slovenski; nemške vloge so izjeme, slovenščina je uradni jezik pri veliki večini odvetnikov in notarjev, slovenski so vpisi v zemljiški knjigi.

Ali morebiti domneva »Naš List«, da je dunajska vlada privolila v to iz same ljubeznivosti in pravicoljubja?

Ali prav nič ne ve o tem, kako se je oficijelna slovenska inteligenca borila leto za

v prijetno zabavo, najprej poslušati Janezove storije in se potem jeziti, da niso resnične.

Sedela je na klopi pri vratih in lupila jabolka. Zraven nje je pletla nogavice stara Jorovka, nekdanja kmetica, katere mož je prišel na beraško palico in katere otroci so se klatili po svetu. Pričenjala je vsak stavek z besedami: »Ko sem bila še kmetica,« in potem je zajokala. Prebivalci ubožnice so se je ogibali in nobeden ni vedel več, s čim bi jo tolažil, zato se tudi nihče ni brigal, če se je jokala in če so njene solze tudi kapale na pletenje in padale na tla.

Potem je bil tu še stari Fortunovec; ta je kadil iz svoje pipice. Od časa do časa jo je vzel iz ust, držal jo nekaj časa v roki in potegnil šele, če je hotela ugasniti. To je delal, da bi tobak gorel delj časa, ker strastno je ljubil kajenje in ves dan zabavljal na hišnega očeta, da mu tako pičlo odmerja tobak.

Njegova usta so bila čisto kriva, ker je

letom, kako se je priborilo slovenščini en del njenih naravnih pravic le polagoma korak za korakom, kako se je večkrat danes vzelo, kar se je včeraj obljubilo ali dalo?

Mi vemo, da se je dosedaj samo šele na Kranjskem posrečilo nekaj doseči, da je slovenščina še hudo zatirana na Stajerskem in posebno na Koroškem, ali trditi se ne sme, da bi se ne bilo doseglo prav nič, ali vsaj, da je slovenska inteligenca v zadnjih tridesetih letih držala križem roki.

In kako je bilo pred tridesetimi leti na narodno-gospodarskem polju: kako z našimi denarnimi zavodi, kako z našo literaturo, z našim časnikarstvom? Pred tridesetimi leti bi ne bilo mogoče tiskati tak časnik, kakor je »Naš List« v Kamniku, niti enkrat, kaj še dvakrat na teden.

Res je, da uči dr. Tuma vse drugače narodno gospodarstvo. Po njegovih nazorih bi bila naloga Slovencev, osvojiti si najpoprej Trst, potem Balkan, potem Carigrad, potem Malo Azijo in Indijo. In če je kdo mnenja, da so taki načrti, četudi lepi, nemogoči in utopični, je nazadnjak ali vsaj polovičar.

Tako daleč ni segala oficijelna slovenska inteligenca, ali neumestno je očitati, da bi ne bila ničesar storila na polju združništva, hranilništva, trgovstva in obrtnije. Pred tridesetimi leti je imela združena slovenska

vedno držal z njimi pipo in oni zobje, ki so mu še ostali, postali so v teku let svetlo-črni. Kadar so imeli v ubožnici kak pribojšek, prosil je vselej le za tobak. Poleg te strasti je imel še eno majhno: ta je bila, poslušati pripovedovanje povesti, in on je bil, ki je vedno in vedno prosil Janeza Pustotnika, naj pripoveduje. Z Matičkovo Lenko je živel v vednem prepiru, ker on je verjel vse, kar je Janez pripovedoval.

»Kaj takega si ne more nihče izmisliti,« je rekel s prepričanjem, kajti njegova domišljija ni zadostovala, da bi si mogel misliti kako stvar drugače, kot se je zgodila.

Ravno sedaj je verno poslušal, ko je Janez pripovedoval: »In jaz zgrabim v smrtnem strahu rešilni pas in planem čez krov, ker plameni so segali že do oken salona in dim se je valil po stopnicah ladje. Po vodi je plaval nek mož, kričoč in breajoč. Plavam do njega in mu pomagam, da se prime za moj rešilni pas, ker bil je

stranka pri mestnih volitvah v Ljubljani v prvem razredu komaj 15 do 20 glasov; danes zmaguje narodno-napredna stranka proti zedinjenim Nemcem in klerikalcem. Slep je, kdor tu ne vidi lepega napredka.

Uredniki «Našega Lista» zatrjujejo na vsaki strani, da so resni politiki, da imajo načela, česar seveda liberalna stranka nima. V isti sapi pa trdijo, da hočejo vse ali nič, popolno zmago, ali pa ostanejo zunaj. In niti svesti si niso, kako pri takih izvajanjih mora trpeti vera v njihovo resnost.

O tem danes ni nobene dvombe več, da obstoji vsa politika v kompromisih, da načelo: vse ali nič spominja morda na Cezarja ali Napoleona, ali le glede na nujni tragični konec, nikakor pa ne na resnega politika.

«Mi smo seme bodočnosti», tako so nas zadnjič poučili. Približno enako nalogo smo jim prisvajali tudi mi. Ali če vedno zagotavljajo, da je njih naloga: razdirati, da je vse, kar se je dosedaj doseglo, zanje le stara šara, ki se mora prejkomogoče in tako temeljito, kot se to da doseči, odstraniti, da se bo svet, zgodovina, slovstvo, znanost, umetnost izučila šele v «Našem Listu», ko bo preteklost in sedanjost temeljito porušena in pozabljena, se bojimo, da to seme ne bo našlo rodovitne zemlje, kjer bi moglo pognati kali, da bo obviselo v zraku in se posušilo. Ko je lbenov stavbenik Solness dovršil zadnjo zgradbo in nesel bandero na vrh stolpa, zvrtilo se mu je v glavi in obležal je mrtev na tleh. Takrat se je zgražalo strahu vse zbrano občinstvo, njegova žena je omedlela, Hilda Wangel pa je, kakor kamniški politiki, poskakovala veselja, tleskala z rokama ter kričala: Moj stavbenik, moj stavbenik.

Slovenski jezik jih zanima.

Zadnje dni je bilo omenjeno, da so razpisana različna višja mesta na novi železnici. Ker teče nova železnica po izključno slovenskih krajih, je samoobsebi umevno, da morajo, ali da bi vsaj morali biti prosilci veščji slovenskega jezika.

že napol mrtev in roke je imel mrzle kot led.»

«To je vse zlagano!» reče mirno Matičkova Lenka.

«Drži jezik za zobmi, Lenka, in pusti ga vendar govoriti!» zakriči Fortunovec.

«In tri dni in tri noči sva plavala po morju okoli,» nadaljuje Janez, «bila sva že skoraj nezavestna. Nazadnje naju zagledajo z ladje in naju vzamejo na krov.

Ko sva se zopet zavedla, izpila sva najprej tri kozarce žganja in potem sva spala štiriindvajset ur skupaj. In veste, kdo je bil oni mož? Bogati konzul Lozar iz Trsta! Vzel me je v svojo hišo, podaril mi sto tolarjev in me gostil tri dni.»

«Kje pa imaš tvoj denar?» vpraša nezaupljivo Lenka.

Tu se zasmeje Janez, udari se z roko po stegnu in zvito pomežika Fortunovcu.

«Ti, Fortunovec, ženska vpraša, kje je denar, sedaj po petnajstih letih!»

«Ah kaj,» reče černo Lenka, «saj je tako vse zlagano!»

Kakor pa stvar kaže, se znanje slovenskega jezika ne terja. Kaj je temu vzrok? Morda je c. kr. železniško ministrstvo pripravilo, da manjka slovenskega jezika zmožnih prosilcev. Ker se gre v prvi vrsti za tehnična mesta, za prometna se že dobijo Slovenci, naj se pa terja vobče znanje kakega slovanskega jezika in tukaj pridejo v poštev Čehi in Čehi se privadijo hitro slovenskemu jeziku. Akoravno se v razpisu ne zahteva znanje slovenskega ali sploh slovanskega jezika, je vendar slutiti, da čutijo dotični, ki mislijo na ta mesta, potrebo, da izkažejo v svojih prošnjah znanje slovenskega ali vsaj slovanskega jezika. Tako je nekoč neka skupina barantala v tej zadevi s slovenskim jezikom in čudno: Vsi so bili dotlej pristni Nemci, naenkrat pa so znali vsi češko, da skoraj so čutili, da znajo tudi že slovensko in našli v sebi sposobnost, da bi se gotovo prav kmalu — v kakih treh mesecih? — naučili toliko slovenskega jezika, kar ga potrebujejo za službo. Eden je celo mislil, da se upošteva lahko že to, ako zapiše v prošnjo, da se bode naučil v možno najkrajšem času slovenski. Zdaj, ko jim gre za kruh, za mastne in prijetne službe, zdaj naenkrat bi znal vsak kak slovanski jezik, drugače pa bljuvajo njih usta samo sovražnost do vsega, kar je slovenskega ali slovanskega sploh.

Tu se vidi, kako Nemci bagatelizirajo naš slovenski, nam ljubi materni jezik. In kdo je temu največ kriv? Morda vendar le mi sami. Eden teh se je sploh izrazil, da ni treba znati slovenski, ker, ako nagovoriš delavca slovensko, ti vrag da nemški odgovor, seveda, ker ne zna pismene slovenščine. Žalostno, ali resnica je to na Koroskem. Teško bode dobil tuji Slovenec v mestni obleki slovenski odgovor, ako ne naleti na kakega narodnozavednega Slovence. Dolžnost Slovencev mora biti, poučiti ljudstvo, da trdovratno ostane pri svojem, to je slovenskem jeziku, ako občuje z železniskimi, bodisi prometnimi ali stavbnimi uradniki in uslužbenci. Odločno se mora pa protestirati proti temu, da bi se s kakim izgovorom utihotapilo nemške uradnike v slovenske kraje. Ako primanjkuje Slovencev, se bode oglasilo dosti Čehov in te naj se nastavi v slovenske kraje, ker oni so Slo-

«Tako! Zlagano?» zavpije sedaj res razjarjen stari mornar. «Zlagano? Hočem Vam pokazati, če je to zlagano!»

Krevsa v hišo in kmalu prinese pipo čudne oblike in jo pokaže poslušalcem.

«Tu, to mi je dal konzul, ko sem ga zadnjič obiskal. In deset tolarjev mi je dal še posebej, ker sem imel nesrečo z desno roko in nisem mogel nič delati.»

Pobožno ogleduje Fortunovec pipo. «Pusti mi tudi enkrat kaditi iz nje,» prosi.

«Ko umrjem, jo dobiš,» reče slovesno Janez. Potem gre s pipo v hišo in drugi se razidejo.

Nekaj dni pozneje prinese pismonoša v ubožnico veliko rumeno pismo. Naslovljeno je bilo na Janeza. Vse je prihitelo in stopilo okoli Janeza. Na zavitku je stalo: «Sodišče v Loki.»

«Grom in strela, kaj bi neki bilo v pismu?» vpraša skrbno stari mornar in gladi svojo belo brado. Potem vzame velik nož in prične odpirati sumljivo pismo.

vani in se bodo z občinstvom razumeli in živeli s tistim v sporazumu. Nikakor se ne smo pripustiti, da se nastavijo ob novi železnici nemški uradniki in ako bi take dobili, potem smo uverjeni, da se bode — posebno na Koroskem — ponemčevalo le od teh v še hujski meri, kakor to stori na Koroskem že itak zloglasna dvojezična, v resnici vendar le nemška šola in sejati bi se med ljudstvo še hujski prepir, kakor zdaj že po nemškutar-skih učiteljih.

Slovenski poslanci naj čuvajo našo rodno zemljo in se o pravem času oglasijo pri ministrstvu, da naj se upoštevajo razmere in terjatve slovenskih pokrajin in krajev. Značilno je, ko se je prej omenjena skupina pogovarjala, da so bili vsi prepričanja, da za mesta, ki se nahajajo v krajih, kjer bivajo tudi Italijani, da se za ta mesta ne upajo prositi. Tu se vidi, da je italijanski jezik bolj v časti. Eden se je celo izrazil, ako bi znal le toliko italijanski, da bi napravil izkušnjo, slovenskega jezika, bi mu gotovo ne bilo neobhodno potreba. In mi vendar vemo, da je množina v Gorici, vsa okolica Gorice in Trsta slovenska. Da se nas noče upoštevati, tega smo krivi sami, oziroma naše slovensko ljudstvo, ker si šteje, rečem naravno, v veliko čast, ako more Nemcu le nuditi nemško besedo. Da se to že enkrat odpravi, na to delati je naša dolžnost. S. N.

V Bohinj!

Dograjena je bohinjska železnica, končano večletno grajenje proge, ki razkrije čuda in lepoto Gorenjske v nje najveličastnejših pokrajinah. Kot del imponujočega projekta zgradbe najkrajše zveze severnih dežel in Trsta, po kateri si poišče svetovni promet v bodoče svojo pot, je bohinjska železnica v ugodnem položaju, da po njej zaslovi dobro ime lepe Kranjske v kratkem in za trajno daleč po svetu.

Od Jesenic, kjer se zadivi tujec v Savsko dolino, obrobjeno od naših Karavank, nas spelje železnica pod Mežaklo tja nad Vintgarski šum, skozi predor pa v Blejski kot, da se ustavi ravno nad jezerom v razgledni višini, s katere se vradosti oko ob

«Bivši mornar Janez Pustotnik se pozivlja, da pride v sredo 25. junija 1904 k sodišču v Loki. Okrajno sodišče.»

«To sem jaz, bivši mornar Janez Pustotnik sem jaz,» reče starec, «toraj bom seveda moral iti. Vrag, saj vendar nisem storil nič napačnega!»

«Kdove,» reče strupeno Lenka, «morebiti je kdaj koga ubil ta lažnivec!» In Jorovka prične: «Ko sem bila še kmetica, je moj ranjki tudi moral iti enkrat k sod-niji — — —»

Pa drugi so segli v besedo, in jokala je v svoj predpasnik. Fortunovcu pa je bilo najhuje. Ni si mogel ničesar izmisliti in zato je tekal po vrtu gorindol, gladil si plešo in zdihoval, ker bil je v skrbih za prijatelja.

Sreda pride in Janez se napravi na pot k sodniji. Poiskal je svojo najboljšo, modro in zelo zašito mornarsko obleko, pokrtil bel slammik in vtaknil je rdeč nagelj za uho. Pipo od gospoda konzula je nesel v roki.

Tak stopi iz hiše in se odpravi na pot. Vsa družba ga spremi in se poslovi od njega

idili prelepega Bleda. Ne lahko bo najti para pogledu, ki se nudi očem ravno z blejske postaje, in smelo pač pričakujemo, da bo postaja Bled biser v prelesti, s katero je nova železniška proga tako bogato obdarovana.

Za Bledom zavije železnica v Bohinj, v to tiho, poezijo dihačo dolino; tik bregov Save Bohinjske in v samem zelenju bogatih gozdov, ki se vzpenjajo iz doline po smelih, bujno zaraslih straneh, se vije železnica naprej do Bohinjske Bistrice, pri kateri se razstopi dolina v naširoko odprto ravan, ki jo obkrožujejo planinske planine in Julijske Alpe s svojimi sneženimi vrhovi.

Črna prst in Rodica, za tema pa Pozezen in vrsta drugih, ž njimi uspešno tekmujočih vrhov čini ozadje tej ravani. Na njej zagledamo prelepo Bohinjsko Bistrico, za katero vabijo k pohajanju v višine pašniki polahno vzpenjajočih se bregih, s katerih nas pozdravlja sto in sto raztresenih plansarskih kočic. Pogled, ki se nam nudi na Bohinjsko Bistrico iz bližnjih Bitenj, je vzradoščajoč in vabljiv, pogled, ki osrečuje, da vzkipita duša in srce.

V Bohinju smo, v planinskem rajju, v novem predelu naravnih krasot polne Kranjske. Naprej idemo tja k Bohinjskemu jezeru, k največjemu jezeru Kranjske, ali pa krenemo v stran v slikovito Srednjo vas in višje v vas Koprivnik ali pa na Pokljuko in vedno višje čez Velo polje na Triglav in pa nazaj s Triglava mimo Sedmerih triglavskih jezer in vodopada Savice v veličastni konec ob Bohinjskem jezeru.

Ne bodi mesta tu ocenjevanju vsega, kar nudi Bohinj. Članek ta je le v pozdrav otvoritvi železnice, ki nam da že prihodnji mesec novo smer za pohajanje v kraje, ki so doslej le malo znani. Drugo je, kar naj naglašamo v teh vrstah, želja, naj bi vzbudil promet, ki ga spelje nova železnica v Bohinj, podjetnost v krogih narodnih slojev, ki naj bi storili ono, česar ni več zamuditi, ako se hočemo okoristiti z bogastvom, ki ga nudi ta prekrasni kraj. Skrb za tujce, skrb za privabitev letoviščarjev je sedaj prvo, kar nam bodi na misli, ta skrb bodi klic, ki naj najde glasnega in trajnega pa uspešnega odineva vsepovsodi!

Čez pol ure. Otožno so mu podali roke, tudi Matičkova Lenka, kajti ona ga je pravzaprav rada imela.

Janez gre počasi dalje, kajti ni se mu mudilo. V dveh urah je bil v Loki in četrte ure pozneje je stal pred sodnikom, kjer je bil zaslišan kot priča nekega pretepa, pri katerem je bil slučajno navzoč. Pozabil je bil že davno na to stvar in oddahnil se je, ko je čez eno uro zopet šel doli po stopnicah sodnice.

Na poti proti domu je žvižgal veselo, vzel pipo iz žepa, vsedel se na hloď, ki je ležal ob poti, in začel kaditi. Pri tem se je smehljaj, padla mu je neka misel v glavo!

Stari možički in ženice so stali in sedeli tiho okoli hiše. Fortunovec je držal pipo, ki mu je ugasnila med zobmi. Lenka je pogledala od časa do časa s skrbjo po cesti.

«Že gre!» zavpije naenkrat. Vsi krevsajo mornarju nasproti.

«Kaj je bilo?» zakličejo polni pričakovanja.

Gradite hotele, gradite in vzdržujte dobre gostilne in preskrbite stanovanj, katerih doslej pač povsodi v Bohinju primanjkuje! Zgradite prvi hotel na Bohinjski Bistrici, postavite ga tja v bližnje Bitnje, odkoder se nam nudi prelep pogled na Bistrico, in drugi hotel tja ob Bohinjskem jezeru, tretji pa v Srednji vasi, oni slikoviti naselbini, ki ji ustvarjata vrhova Rudnice in Studora prelepe konture in ji dajeta neprecenljivi blest prave gorske pokrajine. Centralna lega Srednje vasi, postavljene v vnožje znamenitim gorskim partijam, ležeče blizu jezera, v krasni prirodi, je porok, da bo procvital tu zgrajen hotel.

Skupina teh treh hotelov bi naj bila temelj organizaciji za privabitev letoviščarjev. Hoteli ti bi dali smer gradnji zasebnih manjših zavetišč in pa gradnji vil, s katerimi bi se le dopolnil sistem za obljudenje pokrajine, z zgradbami takimi šele se odbije čep, ki brani doslej, da bi se stekalo v deželo bogastvo.

Le prav malo je tega, kar vidimo danes začetega v privabitev tujcev: turisticni hotel ob Bohinjskem jezeru, novo zgrajeno malo, a mično poslopje «Triglav» gosp. Grobotka v Srednji vasi in pa drobno gostilniško stavbo gosp. Ravhekarija v koncu Bohinjskega jezera. Vse to je le premalo, to so le plahi poskusi, vse pohvale in priporočila vredni, toda nezadostni glede na naval tujcev, ki ga mora privabiti nova železnica in ki bi ga mogla izkoristiti le energična, veliko ustvarjajoča podjetnost. Ni smeti prezreti, da leži Bohinj ob veliki svetovni železnični progi, da mu je blizu kakor Trst tako Ljubljana in da mu postanejo po dograjenju turske železnice bližje tudi severne, predvsem češke dežele. Gradnjo hotelov v Bohinju priporoča ravno sedaj okolnost, da hoče železniška uprava podpirati take stavbe ob novi železnici s tem, da prizna dovažanju stavbnega materiala in tudi oprave znižano vozmino in da preskrbi celo brezplačno stavbne načrte.

Ne plašite se, postanite podjetni in gradite čim večje hotelske stavbe, ne bojte se kake konkurence, saj vas učita Švica in pa Tirolsko, da je promet tujcev le tem večji, le tem obilnejši, čim več je v kraju hotelov!

Janez tiho obstoji, razkorači se široko, udari se s pestjo po prsih in reče: «Da sem podedoval, to je bilo!»

Strme ga gledajo. Lenka niti moči ni imela reči, da je vse zlagano.

«Hudič, hudič,» je bilo vse, kar je spravil Fortunovec iz sebe.

«Pojdite na vrt,» reče Janez, «tam vam povem vse!»

Ko pridejo na vrt, zapoje zvonec, ki je klical k jedi, in radovedneži so morali še v jedilno sobo, kjer so na mizah stale posode z močno dišečo juho. Janez je bil lačen in je začel jesti; one pa je lakota čisto minula vsled radovednosti in začudenja.

«Janez je podedoval! Ali je mar mogoče! Po kom, koliko?» Pri vsaki žlici juhe, ki so jo nesli v usta, pogledavali so na mornarja, ki je mirno sedel in veselo pomežikoval z očmi.

«Se jih že prijema,» misli sam pri sebi. Komaj je bila juha povžita, zadnji kosček kruha pojejen, ko hiti vse ven. Pri vratih spuste spoštljivo Janeza iti naprej in zunaj

Kjer stoje trije hoteli-orjaki, začutijo kmalu potrebo, da zgrade še četrtega!

Blagostanje, katerega se radujejo dežele kot Švica in Tirolska pa druge, ki se ponasajo z lepoto svojih pokrajin ne manj ko s tujskim svojim prometom, naj se naseli tudi na Kranjskem. Zastavimo svoje moči v Bohinju, posrečiti se mora, vzdravimo se ob klicu «V Bohinj!» in kmalu se bo začudila vsa Kranjska ob uspehih, ki jih dosežemo, potem pa bo konec nezaupanja, konec brezmočnosti, ki je doslej ovirala vzrast tujskega prometa na Kranjskem, ovirala blagostanje prelepih gorenjskih pokrajin!

Na delo torej posamezniki in društva!
P. V.

Gospodom abiturijentom!

Raznesla se je bila vest med dijaštvom in slovenskim ljudstvom, da se društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov «Sava» na Dunaju bliža svojemu koncu, da se je jelo potapljati na valovih življenja, pravili so, da je ali vsaj, da bo društvo nehalo biti društvo, da se bo razbilo; tako so pravili naši nasprotniki. Bile so pač to njihove skromne želje, ali s ponosom se lahko potrkamo na prsi, da se jim niso izpolnile. Mi še živimo, še obstoja naše društvo in morda je njegovo življenje zivahnjejše, kakor sploh kedaj popreje! Pridite, poglejte in prepričali se bodede sami! Prijeli smo zastavo svobode, ki so jo nam izročili naši predniki, tesno smo se je oklenili in pogumno jo nesemo naprej. Skupni nazori, svobodomiselno naziranje nas je združilo v neomahljivo falango in vsi poskusi naših nasprotnikov so se razbili, vsa agitacija proti našemu društvu je ostala brezuspešna.

Poti, ki smo si jo začrtali, ne zapustimo in pozdravljamo z veseljem vse, kar bi utegnili koristiti našemu narodu. Stavili smo si nalogo vspodbujati med svobodomiselnimi dijakmi narodno zavest in veselje za delo. V društvu, ki združuje svobodomiselne slovenske akademike, naj bi se vzgojili možje, ki bodo ob svojem času stopili v prve bojne vrste proti tujčevim nasilstvom in rimskemu klerikalizmu.

Zadnji dnevi, zadnji dogodki so nam jasno dokazali, da se ne more govoriti o pravem napredku slovenskega naroda, dokler bo vel po naših lepih deželah smrdljivi rimski duh, dokler bo gospodarila sebičnost srednjeveškega klerikalizma, ki vedoma drži naše nadarjeno

na klopi mu prepuste pri vratih prostor, za katerega so se sicer vedno borili.

«Povej, Janez, povej!» kriče vsi.

«Toraj, podedoval sem,» prične Janez, «in sicer tisoč tolarjev.»

Fortunovec poskoči kvisku s klopi pozabivši na protin v svojih nogah, tako da je moral žalostno zastokati. Jorovka izpusti pletenje in hoče nekaj reči, pa Matičkova Lenka jo prehit.

«Po kom, Janez, po kom?»

«Po kom drugem pač kot po svojem ljubem konzulu Lozarju! Pri župniku so, lahko greš tja in si jih ogledaš, Lenka, drugače prideš zopet in rečeš, da je vse zlagano!»

Lenka maje z glavo.

«Tisoč tolarjev! Ali je to mogoče! Kaj, za božjo voljo, pa hočeš začeti s toliko denarjem?»

«Ha, to mi bo že padlo v glavo, kaj naj počnem ž njim,» reče Janez. «In tudi vas ne pozabim pri tem,» reče nadalje. «Tebi, Fortunovec, kupim tri fante najbolj-

ljudstvo v sponah nevednosti! In prav to je vzrok, da slov. ljudstvo ne more priti do spoznanja in radi tega mu preči pogin, zato je on edini slovanski narod, ki mu obstanek še ni zagotovljen. Ne! Naš narod ne sme poginiti! Stopimo skupaj in pripravljamo se in žrtvujemo vse, da se razbijejo one okove, da pripeljemo naše ljudstvo iz rimske megle v obljubljeno deželo.

Tovariši abiturijenti! Pridite k nam, stopite v naše vrste, pomagajte nam pri našem delu; kajti pomagali boste svojemu narodu, ki ga gotovo ljubite! Prepričano smo, da jih mnogo izmed vas ni naklonjenih našemu društvu, kot društvu, kakršnega vam slikajo drugi — naši nasprotniki. Predsodke imate o nas radi napačnih informacij in radi nepoštenih agitacij, ali vendar se obračamo do Vas ter Vas kličemo med se. Ne verjemite, kar se vam bo šepetalo zoper nas, pridite in prepričali se boste sami. Prapričani smo, da še ni popolnoma izginila iz Vaših src ljubezen do svobode, ki je neobhodno potrebna za razvitek vsakega kulturnega naroda. Zato pridite k nam, da stopite z nami v boj proti zistemu, ki je glavna ovira svobodnega individualnega razvitka!

Mi simpatizujemo in bomo simpatizovali vedno z ono slovensko stranko, ki si bo zapisala na svoj prapor: Boj proti klerikalizmu in duhovnikom, dokler so ti hlapci rimskega papeža in ne narodni delavci. Stejemo si v dolžnost, da delamo vsak po svojih močeh za narod — proti klerikalizmu.

Tovariši! Ne verjemite, da je naše društvo nekaka družba samih ateistov, frakarjev, sabljačev in pijancev, kakor se nam tolikrat očit. To je škodoželjno natolcevanje, to so laži. Pri nas najdete vse, kar vam sploh dijaško društvo nuditi more in one, ki se strinjate z našimi mislimi, pozivljajo podpisani odbor, da se pridružite našim krogom.

Pojasnila dobite: (Kranj) phil. Rado Pavlič, Klanec 14, (Novo mesto) med. Janko Paznik, Novo mesto, (Ljubljana), iur. Fran Kandare, Ljubljana, Elizabetne ul., (Dunaj) XVII., Schellhammerg. 4. 16.

Odbor društva svobodomiselnih slovenskih akademikov «Sava» na Dunaju.

Dopisi.

Iz **Železnikov** se nam piše: Z ozirom na dopis iz selške doline v 25. številki «Gorenjca» izjavljamo, da tukajšnje bralno društvo ni v nikaki zvezi z dopisom iz Selške doline v 24. številki «Domoljuba». Z sporedom veselice bralnega društva v Dražgošah

šega tobaka, Lenki naočnike — najboljše, ki jih ima Kramar v svoji prodajalni — in Jorovski podarim volne za šest parov nogavic.

Tu si obris z rutico oči, njegova lastna velikodušnost ga je ganila.

Fortunovec potrka Janezu na koleno. «Kdaj ga prineses?»

«Koga?» vpraša Janez.

«No, tobak.»

«Ko dobim denar,» reče Janez. «In tega dobim šele v enem letu; tako dolgo mora ležati pri župniku.»

«Šele v enem letu?» zavpijejo vsi trije in razočaranje se jim je bralo z obrazov.

«Zakaj pa?»

«Tako je stalo v testamentu,» laže stari mornar. «Moram ga iti iskat šele ob obletnici.»

«To je tudi popolnoma prav imel gospod konzul; to tudi lahko zahteva, pritrdi Matičkova Lenka.

«Toraj v enem letu boš bogat, Janez?»

so bili tam navzoči Železnikarji povsem zadovoljni, ker več tudi pričakovali niso. To je tudi gospod Klopčič v svoji napitnici izrecno poudarjal. Skrajno neljubo nam je, da se ravno ta, povsem lojalno izrečena nedolžna napitnica v omenjenem «Domoljubovem» dopisu smatra kot nekaj politično izživajoč govor, kar v resnici ni bil. Ne strinjamo se sicer s političnimi nazori g. Stupice, a ker so Dražgošani nastopali proti nam vsikdar lojalno in pošteno, smo se istotako obnašali tudi mi proti njim. Tudi mi želimo, da bi pri delu za ljudsko izobrazbo vladalo med obema državama soglasje. Zato odločno protestiramo, da bi se sličnimi dopisi, kakor je oni v 24. številki «Domoljuba», razburjalo duhove, posebno še od ljudi, kateri naših razmer niti ne poznajo, še manj pa imajo pravico pisati o njih. — Toliko v blagohotno pojasnilo.

—p—

Novice iz Cerkljan.

Laž je, da bi kdaj pisal «Gorenjec», da so odborniki posojilnice v Cerkljah dobili nagrado ali da so poneverili; res pa je, da «Gorenjec» tega ni pisal nikdar. To je «Domoljubova» laž!

Nesramna podtaknjena laž je, da Bešter zavija resnico v 25. številki «Domoljuba», kot bi pisal «Gorenjec», da je on vzel kako svoto; res pa pravi «Gorenjec» doslovno: «Če pogledamo računski zaključek za l. 1905, vidimo, da znašajo upravni in uradni stroški 1518 K 11 vin. Za stanovanje in kurjavo je plačala posojilnica le 50 K.» Zopet druga laž.

Če se hoče Bešter oprati, naj da hranilnične knjige v upogled, sicer njegova izjava ni vredna piškavega lesnika. Mogoče bi se tresel za 1000 kronic, katerih pa pri cerkljanskem županstvu ne bode iskal nihče, pač pa tam, kjer se deli pravica.

Glede na dopis izpod Grintovca v 26. številki «Domoljuba» pa imenujem skritega dopisnika «svinjarja». Laže, da sem tat, zelo katoliško.

Posten sem bil, pošten sem se in pošten hočem ostati.

Kdor mi dokaže najmanjši pregrešek, gojufijo ali tatvino, **dobi 2000 K**, kajti 100 K, kot razpisuje Bešter, je preberaško. Denarja ne zalagam, saj ve vsak, po kaki poti se dobi.

Potegoval sem se za resnico, pravico in poštenje in se še bodem. Z «Domoljubom» se menim danes zadnjič. Na svinjske dopise brez podpisa ne bom odgovarjal.

Obrekljivec, tukaj lahko nekaj zaslužiš!

Jozef Jenko ml.

«Da, in če umrjem, boste vse vi dobili!» nadaljuje Janez, «vse! Seveda je na vas, koliko bo vsak dobil!»

«Oh, moj ljubi, jaz sem že tako stara,» zdihuje Jorovka, «nazadnje še ne doživim tega!»

«Potem tudi ne boš potrebovala,» jo tolaži Fortunovec.

Od tega večera naprej je bilo Janezu Pustotniku dobro v ubožnici. Smel je biti povsod prvi, dobil je najboljši prostor, največje kose kruha, ženski sta mu stregli, in Fortunovec je bil vedno za njim.

Najbolj hudo je bilo Matičkovi Lenki. Če je pripovedoval Janez kako povest in se tako debelo bahal, da bi moral zapaziti vsak otrok, da laže, morala se je ljubeznivo smehljati in se delati, kakor da verjame; kajti slabo bi se ji godilo, ko bi še kdaj zaklicala svoj priljubljeni: «To je zlagano, Janez!»

Janez ji je namreč enkrat skrivaj povedal, da ji hoče vse zapustiti, kar ima; samo to si mora prepovedati, da bi še kdaj

Radovljiske novice.

— Radovljiska podružnica slov. planinskega društva, ki se vedno krepkeje razvija, zgradi letošnje leto dve novi stavbi in sicer koč na Begunjsčici, ki je proračunjena na okroglo 3000 kron, in pa zavetišče na Babjem zobu, odkoder se nudi najlepši razgled, posebno na blejsko jezero.

— Poročil se je pretekli ponedeljek gosp. Fl. Janč z gospico Ano Rabičovo. Novima gospodarjema dobro znanega «hotela Bastl» naše iskrene čestitke!

— Nesreča. Lesnega trgovca Frana Zupanca, p. d. Cajhna, na Lancovem je udaril odtrgani jermen pri turbinski napravi s tako silo, da mu je izbil eno oko in mu pretresel možgane.

— Imenovanje. Računski podčastnik gospod Jurij Hočevar je imenovan vladnim kancelistom in prideljen tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu.

— Lepo prostrano dvorano s posebno verando v popolnoma modernem slogu je sezidal tukajšnji gostilničar g. Kunstelj. Razem tega je olepšal obširni vrt z dvorano in postavil po njem velike obločnice za acetilensko razsvetljavo. S tem smo dobili prostore, kjer se bodo mogle vsiti večje veselice, koncerte i. t. d., kar smo dosedaj zelo pogrešali. Slovesna otvoritev dvorane in vrta bo v nedeljo dne 1. julija ob 4. popoldne.

Tedenski politični pregled.

Državni zbor. Obrtno reformo zopet zavlačujejo; pred njo je postavljen proračunski provizorij. Spintič je interpeliral glede slovenskih napisov, slovenskih vozniških listov in razglasov na novem kolodvoru v Trstu. Pri razpravi o proračunskem provizoriju je povedal Skene, da se je v zadnjih 6 letih pomnožil državni dolg skoro za celo milijardo. Vprašal je tudi glede zopetnega prekoračenja stroškov pri alpski železnici.

O izrednem vojnem proračunu je bila posebno dolga debata v proračunskem odseku avstrijske delegacije. Poročevalec Kozłowski je vprašal vojnega ministra, kdaj se bo moral porabiti 400 milijonski kredit in ali bo onih 67 milijonov izdatkov, ki so postali potrebni vsled izkušenj po rusko-japonski vojni, naslo pokritje v 400 milijonskem kreditu. Vojni minister Pitreich je pojasnil naj-

dvomila v resničnosti njegovih doživljajev.

No, seveda ni več dvomila, pa vendar je pri poslušanju krivila usta, kakor bi bila ugriznila prav kaj kislega. Janez je to videl in se skrivaj smejal.

Tudi Fortunovcu je obljubil svoje premoženje in neumni Jorovski tudi. Vsakemu izmed teh treh je celo spisal na list papirja pravilen testament in ga podpisal. In vsak je hranil ta papir kot najdražji zaklad. Ženski sta ga spravili pod nogavice in v molitvenik in Peter v dno svojega predala, pod veliko, rdečo svilnato rutico, katere kot najboljše ni nikdar rabil. Vsi trije so šteli dneve in tedne do onega časa, ko je imel postati Janez bogat in oni deležni njegove sreče, in še nikoli jim ni čas tekel tako počasi.

Še trije meseci samo so manjkali do leta. Delali so že načrte za prihodnost.

Ko dobi denar, se je bahal Janez, bo vsem dobro! Potem se bodo peljali na izlet v Loko, in tam bodo dobili kavo in maslene struklje! V ubožnici seveda ne bo ostala,

prej, kako so se porabili dosednji krediti. Na tožbe o velikih vojskih bremenih je pojasnil, da je že od l. 1869. ostalo število zahtevanih rekrutov pri 28%, v razmerju s prebivalstvom, dočim je razmerje na Nemškem 4:8, na Francoskem 5:4 in po uvedbi dveletne vojske službe celo 8%. Tudi denarni stroški za celo armado so v Avstriji mnogo manjši, kot v drugih državah. Dočim pri nas od vseh stroškov odpade za vojno le šestina, zahteva Nemčija polovico, Rusija in Italija četrtno in Francija tretjino. Nadalje je povedal, da se bo 400 milijonski kredit porabil v dveh letih, vendar bo potrebno v prihodnjih letih še razen teh 400 milijonov mnogo izrednih izdatkov, kakor za strojne puške, za nove poletne uniforme itd.

Cesar za mir med Čehi in Nemci. Na svojem potovanju v Liberce je cesar ponovno namigaval na potrebo sporazuma med Čehi in Nemci. To zveni tudi iz njegovega ročnega pisma, ki ga je dal razglasiti sedaj češki namestnik Coudenhove. Tam se čita med drugim: »Čim močnejše obe narodnosti v kraljestvu strumita po napredku, tem neizogibnejše postaja narodno sporazumljenje, ki bi k vsem narodnim zakladom v kraljestvu dodalo še najdragocenejšega, ki je notranji mir. Poravnanje narodnih sporov ne le da bi zajamčilo nov razvoj v kraljestvu, marveč bi pomnožilo tudi enotigije vse države, tembolj sedaj, ko se javno življenje ojači vsled zveze vseh elementov na podlagi nove politične pravice. To sporazumljenje bi dalo trdno podlago velikim gospodarskim interesom ter bi dopuščalo narodu, da z večjim zupanjem gledajo v bodočnost!«

V odseku za volilno reformo razpravljajo sedaj o mandatih za Galicijo. Nemci zahtevajo za Galicijo nov nemški mandat.

Iz Srbije. Končni rezultat volitev v narodno skupščino je naslednji: Radikalci so dobili 84 mandator, samostanci 49, nacionalci 14, konservativci 3 in socialni demokratje 1 mandat. Kmetška stranka ni dobila nobenega poslanca. Za 9 mestnih mandator je treba ozjih volitev, ki bodo v nedeljo, Radikalci imajo že sedaj v skupščini večino, ki se pri ozjih volitvah še poveča. Volitve so

najel si bo sobo in oni trije ga bodo večkrat obiskovali. Pogostil jih bo vselej z brinjcem! Oni trije so se kar obilnovali!

Naenkrat pa Janez zbolil in umrje. Trije stari ljudje so odgnali vse druge sebične občutke in so žalovali za svojim starim prijateljem in saljivcem cele tri dni. Spremili so ga k grobu, mu spleli venec in ga nesli na Janezov grob.

Potem pa teko k svojim nogavicam, k svojemu molitveniku in svilnati rutici in se napravijo k župniku, vsak s svojim testamentom. Vsak se je veselil, kako bosta ostala dva začudena, ko bosta zvedela, da je Janez zapustil njemu vse.

Šli so vsi skupaj. Vsak v najlepši obleki, omenjene papirje v rokah, podajo se v vas k župniku, ki se jako začudi, ko zahtevajo starčki od njega tisoč Janezovih tolarjev. Ko mu potem pokažejo ona tri liste papirja, na katerih je zapustil Janez vsakemu izmed njih svoje premoženje, začne župnik majati z glavo in jim izkuša razložiti, da se je mornar pošalil z njimi.

se izvršile povsem mirno. Izvoljeni so tudi vsi člani kabineta Pašić.

Duma in ruska vlada. Bivši ruski poljedelski minister in sedanj državni tajnik Jermelov se je izjavil, da je edina rešitev spora med dumo in vlado ta, da se pokliče v ministrstvo nekaj zmernejših elementov iz dume.

Splošna volilna pravica na Švedskem. Švedski kralj je ukazal, da sestavijo komisijo iz prve in druge zbornice, da izdelajo zakonski načrt v volilni preosnovi po načelih za splošno in enako volilno pravico v prvi zbornici, v drugi zbornici pa po proporcionalnem načinu volitev.

Kronanje kralja Hakona. Dne 22. junija se je z velikim sijajem izvršilo kronanje norveškega kralja Hakona in kraljice.

Uporni francoski mornarji. Mostvu parnika »d'Atlantic« se je pridružilo v upor mostvo parnika »Normandie« in je nagovarjalo tudi mostvo nekega parnika, katerega ravnateljstvo je v Marzliji, naj se pridruži ustaji.

Novičar.

Vabilo na naročbo. Z današnje številko končamo prvo polletje letošnjega leta. Ob tej priliki se obračamo do vseh onih, katerim koncem tega meseca poteče naročnina, da o pravem času vpošljejo taisto, da se jim redno pošiljanje lista ne pretrga. Obenem pa prosimo za razširjenje lista in pridobivanje novih naročnikov.

Imenovanja pri c. kr. državni železnici. Za načelnika oddelka za vzdrževanje žel. proge na Jesenicah je imenovan gosp. Ivan Kärpischek, višji stavbni komisar v Krnavu (Jägerndorf); namestnikom pa gosp. Anton Syha, stavbeni komisar v Trstu. — Gosp. Ivan Zupanc, dosednji postajenačelnik v Jesenicah pride kot postajenačelnik v Kanal. Gg. L. Testen, prom. uradnik v Ljubljani, postajenačelnikom za Podbrdo, Lj. Vencajz, prom. urad. v Trbizu, in P. Jereb, prom. uradnik v Pontablju, prideta kot prometna

Sedaj so bili čisto potrli. Jorovka je hotela nekaj reči, pa ni mogla ničesar spraviti ven in je jela jokati; Matičkova Lenka pa je bila blede od jeze. Stegnila je svojo koščeno roko, pomahala z njo in zakričala: »Zlagano je vse, zlagano!« Kajti to ji je bilo najhuje. Ne, da ni nič dobila, ampak da je vse lelo morala molčati na vse lazi in se še prijazno zraven smehljati, tega ni odpustila Janezu Pustotniku nikoli, nikoli! »Zlagano je vse!« zakriči še enkrat.

Fortunovec pa je gibal z glavo, vzel pipo iz ust in dejal: »Saj kaj takega si ne more nihče izmisliti!«

Potem gredo zopet domov. Tri dni posedajo okoli hiše, tožijo drug drugemu svoje gorje, zabavljajo tudi hudo čez Janeza Pustotnika. Četrtega dne pa, ko je bilo vse tako tiho, ni nihče govoril in nihče se smejal, vzdihne Fortunovec in reče: »Jaz bi rad imel, ko bi Janez še živel!« »Jaz tudi,« pravi Jorovka in si obriše s predpasnikom oči.

»In jaz tudi,« zagodrnja Matičkova Lenka, »jaz tudi, čeravno je bilo vse zlagano!«

uradnika v Gorico. — G. Janez Hočevan, dosedaj postajevodja v Hudijužni, je premeščen v isti lastnosti na Bohinjsko Belo. V Sv. Lucijo-Tolmin pride kot postajenačelnik gosp. Ivan Kelec.

Seja kranjskega občinskega odbora od 28. t. m. Župan neznani, da sta se zavod sv. Nikolaja v Trstu in »Učiteljski konvikt« v Ljubljani zahvalila za podpori, dovoljeni v predzadnji seji. Nadalje poroča, da se s smerkami zasajeni prostor na gastejskem pašniku ni zagrabil, kakor je bilo sklenjeno, ker bi bili stroški previsoki, kar se vzame na znanje. — Hotelirju Rudolfu Jegliču se dovoli pred njegovo hišo postaviti leseno verando do preklica proti letnemu plačilu 8 K. — Ugodi se prošnji tukajšnjega veteranskega, da sme na jedno stran nove zastave napraviti grb kranjskega mesta. — Občinski odbor ne ugovarja prošnjama Marije Mayr in Karola Polajnara za gostilničarsko, odnosno kavarinarsko koncesijo. Na to zaključil župan sejo.

Precej predrzen je neki sodni uradnik v Radovljici, ki sliši na ime Luschin. Okrajno sodišče radovljiško je doslej pošiljalo strankam večinoma slovenske dopise ali vsaj dvojezične tiskovine. Zadnji čas pa se stranke zelo pritožujejo, da ni več tako. Naša parola mora biti: nazaj z nemškimi dopisi brez ozira! Naj bi ta gospod že vendar enkrat uvidel, da s svojo prorokacijo ne bo mnogo opraviil pri nas.

Korošci v Ljubljani. Sokol v Ljubljani je priredil kresno veselico v prid koroškim Slovincem, katerih je prišlo okoli 120. Ob progi po Gorenjskem so slovenske zastave pozdravljale koroške Slovence, in na nekaterih postajah so bili sprejemi in pozdravi res prav bratovski. Omenimo naj pozdrave v Kranjski gori, na Jesenicah, Lescah, Radovljici, pred vsemi pa v Kranju, kjer je Sokol z godbo in veliko množico drugega občinstva pozdravil koroške Slovence in jim priredil res prav prirčen sprejem. Tudi v Vizmarjih so pozdravljali mimo se vozeče brate s Koroškega. Ko je prispel popoldanski vlak na južni kolodvor v Ljubljani, so bili vsi kolodvorski prostori natlačeni občinstva ki je pričakovalo prihoda koroških Slovencev. Ljubljanski Sokol je kot častna straža v dolgih vrstah stal ob sprejemnem prostoru, in ko so izstopili koroški Slovenci, je zagralla godba sokolsko koračnico in občinstvo je sprejelo koroške Slovence z burnimi zio-klici. Nato je pozdravil Korošce na čelu občinskega sveta ljubljanskega gospod župani Ivan Hribar s presrečnimi besedami. Nazdravljala sta še g. dr. Viktor Murnik v imenu imenu Sokola in pevovodja g. M. Hubad v imenu pevskih društev. Vsem je odgovarjal in se zahvaljeval g. Ekar. S kolodvora so šli pred Prešernov spomenik, kjer so zapeli dve pesmi. Občinstvo jim je povsod pritejalo burne ovacije. Popoldne in zvečer je bila velikanska veselica na dirkališču, ki se je vsestranski sijajno obnesla.

Zaradi dogodkov v Sori se je vršila minuli teden v Ljubljani kazenska preiskava. Vsled zaslišanja novih prič pa se je razprava prekinila. Akti so se vposlali pravdnistvu, da prične s preiskavo. Kdaj se nadaljuje z razpravo, še ni znano.

Promenadni koncert tukajšnje meštanske godbe se vrši ob ugodnem vremenu danes v

soboto zvečer ob poldeveti uri. Spored: 1. Koračnica; 2. Wlassak: Slavnostna sinfonia; 3. Schneider: Moja Avstrija, valček; 4. Zajc: U boj, iz opere »Zrinski«; 5. Wlassak: Slovenske pesmi br. III.; 6. Koračnica.

Narodna čitalnica v Kranju. Opozarjamo se enkrat na jutrišnji pesizlet v Podbrezje. Zbirališče je Narodna čitalnica. Odhod ob poldnevih popoldan. Odbor prosi mnogobrojne udeležbe častitih članov in gostov. Na svidenje! Odbor.

Prememba posesti. Na današnji javni dražbi je kupila hišo tvrde R. & E. Rooss v Kranju gđ. Marija Rooss, učiteljica v Kranju, za 50.050 K.

Zaročila se je gđ. Anica Mayr, hčerka tukajšnjega pivovarnarja g. M. Mayrja, z g. Fr. Pernušem, c. kr. sodnim pristavom v Litiji. Čestitamo!

Draga junica. G. Ign. Fock iz Kranja je kupil dveinpol let staro junico za 440 K od g. Fertina, župnika v Zaspu pri Bledu.

Strela je udarila v pristavo, stoječo ob poti iz Kranja na Kokrico, last posestnika Valentina Zevnika, p. d. Cucka iz Pungrata v Kranju v nedeljo dne 24. t. m. popoldne okrog 4. ure. Nekaterim nedeljskim izletnikom, ki jih je bila nevihta iznenadila in so vdrili pod postrešjem pristave, se ni zgodilo nič hudega, pristava pa je pogorela. Posestnik je zavarovan.

Okrajna učiteljska konferenca za kranjski solski okraj se vrši letos dne 5. julija v Cerkljah v prostorih ondotne ljudske šole ob 10. uri dopoldne. Razun običajnih točk so na dnevnem redu: 1.) Obravnava ber. sest. »Gos« za četrti razred po biološki metodi, kateri referat izdela vse učiteljstvo tega okraja. 2.) Risanje po naravi s praktičnim načrtom za ljudske šole. Poroča g. Fr. Suher, c. kr. profesor na ljubljanskem učiteljskem. Z ozirom na ta referat opozarjamo vse zborovalce na razpravo, ki jo ravnokar priobčuje g. referent v »Učit. Tovaršu«. 3.) Izvolita se dva zastopnika učiteljstva v c. kr. okrajni solski svet za prihodnje šestletno dobo. Tik pred konferenco odkrije učiteljsko društvo kranjskega okraja svojemu umrlemu članu Josipu Petkovšku v Velesovem nagrobni spomenik. Ob grobu govori ranjkemu v slovo gosp. Andrej Rapé, nadučitelj v Smledniku; pred in po govoru pa se zapoje ena žalostinka. Odkritje se vrši na velesovskem pokopališču ob 9. uri zjutraj, na kar opozarjamo vse spoštovane skupščinarje s prošnjo, da se ga vsi pravočasno udeležijo.

Umrli je v nedeljo v Ljubljani gospa Marija Fabiani, lekarnarjeva vdova. Prepeljali so jo v Škofjo Loko. N. v m. p.

Radovljanske plan. podruž. delo tudi letos vrlu napreduje. Ta mesec je postavila na Bledu v bližini hotela »Toplice« na najbolj obljudenem kraju krasno prenovljeno tablo s posnetki najlepših točk iz okrilja nove železnice. Na to opozarjamo vse planince in ljubitelje krasov naše lepe Gorenjske. Nove tablice je postavila pri Ropretovi gostilni na Bledu za pot v Vintgar in v Rečico, nadalje na hiši g. Repeta za pot v Ribno, v Radovljico in na Babji zob. Tudi na Jamniku nad Kropo je postavila dvojne tablice, istotako v bližini Dobrave pri Kropi. Lani razbito tablo pri gozdni poti na Mošnje in Brezje je nadomestila z novo, nasproti soli v Mošnjah pa pridrila novo tablico za pot v Radovljico. Na novo je zaznamovala pot iz Podnarta k »Rimskemu studentu« in k slapu Nemiljščice, nadalje iz Podnarta na Dobravo. S tem bode gotovo ustrezno številnim izletnikom in letoviščnikom.

Letovlški list za Bled se izdaja tudi letos. Tiska se v naši tiskarni. Prva številka izkazuje, da je v času od 1. maja do 16. junija prišlo na Bled 247 gostov. Druga številka izide prihodnjo sredo.

Strela je udarila v elektrarno v Preserju pri Kamniku. Poškodovala je neki stroj in napravila škodo okrog 6000 K.

Podraženje zdravil. Deželna vlada je izdala odlok od 22. t. m., štev. 13.295, da

ostanejo cene zdravil do novega leta neizpremenjene.

Turistovsko hišo v Bistrici pri Kamniku je vzel v najem neki Jerinšek iz Stranj. Želimo, da bi novi najemnik (prejšnji je bil Uršič) prav dobro stregel izletnikom in turistom.

V Bohinju si dokaj prizadevajo domačini, da bi se pripravili do otvoritve nove železnice za sprejem gostov, ki jih gotovo pripelje nova železnica iz vseh krajev. G. Jože Ravhekar z Bohinjske Bistrice zgradi do 15. julija v gornjem koncu Bohinjskega jezera proti Savici hotel za turiste, ki jim bo kaj prijetno zavetišče. Podjetje za našo turistiko zasluženega moža bode priporočeno vsem. — V Srednji vasi je postavil g. Mijo Grobotek z Boh. Bistrice prav ličen hotel »Triglav« in ga okusno opravil. Sobe imajo po eno in tudi več postelj. Oddajajo se tudi za dalje časa. Iz Srednje vasi je le tri četrti ure do Bohinjskega jezera. V bližini sta romantična Ribniška dolina in Rudnica z nepopisno lepim in razsežnim razgledom. Novi hotel z dobro postrežbo naj privabi prav veliko turistov in letoviščnikov v ta prekrasni kraj, ki mu ni brž enakega. — V Ribičevem lazu ob cesti pod Bohinjskim jezerom je jako moderno uredila gostilno »Pri Savici« g. Antonija Pavšek. Na razpolaganje je 7 čednih sob (3 sobe tudi mesečne). Cene so kaj nizke: prenočnina za osebo 1 K, kosilo z dvema prikuhama 70 h, zrezek ali pečenka 70 h, kava ali čaj 28 h. Toči se izvrstna pijača: pivo iz lednice, dolensko in stajersko vino. »Pri Savici« se bo vsak dobro počutil.

Velike priprave za otvoritev nove železnice vrše na Bledu, ki hoče pokazati ob tej priliki odločno svoj narodni, pristnogorenjski značaj. Gospa Pretnarjeva zbira okrog sebe dekleta od 6—10 let stara, ki bodo napravljena v narodnih nošah, g. D. Repe pa dečke, ki bodo istotako opravljeni v narodni noši. Veselje bo pogledali te male gorenjske kmete in kmetice. V Gorjah prav pridno pletó vence za ovenčanje novega kolodora. Dal Bog, da bo nova železnica prinesla res tudi toliko poželjenih zahtev in upov našemu Bledu.

Prezirani junaki iz leta 1866. V nedeljo so praznovali v Ljubljani stari vojaki 40 letnico po bitki pri Kustoci. Ti junaki pa so bili tako prezirani, da jim vojaška oblast ni dovolila niti godbe, ki bi jih spremila v cerkev in razveseljevala pri koncertu. Lepo plačilo — katero pa menda vsaj sedanjí rod izpametuje, da izprevidi, kako ni hvalžno delo je v Avstriji uganjati patriotizem! Kaj imamo mi od vojaških slavnosti? Nič. Manj bojnega duha pa več samozvesti in čistega slovenskega čuta — to nam utegne kaj hasniti!

* * *

Veliko narodno slavlje v Tolminu prirede tri bratska društva iz Tolmina, in sicer narodna čitalnica, rokodelsko bralno društvo in gasilno društvo dne 8. sept. t. l. Društva se prosijo, da naj se javijo k udeležbi do 15. avgusta.

Tržaško podporno in bralno društvo v Trstu slavi letos 25 letnico svojega obstanka dne 5. avgusta t. l.

Ustanovni občni zbor slav. trg. društva v Celju se vrši dne 1. julija t. l. v mali dvorani narodnega doma v Celju.

Misteriozen dogodek: Na svojem petouavnj po Češkem te dni je prišel naš cesar tudi v Kutnogo. Predno je prišel tje, je prišel k ženi mežnarja elegantno napravljen gospod ter jo prosil, če sme ogledati cerkev. Žena ga je peljala v cerkev ter ga tam pustila samega. Ko je prišla čez čas pogledat, ni bilo ne onega neznanega človeka pa tudi ne ključa. Ko so oblasti to izvedele, so dale takoj zastražiti cerkev ter so se uvedle največje varnostne odredbe.

Zvišanje poštnih pristojbin. Zvišanje poštnih pristojbin se izvrši na ta način, da bodo pristojbine za pisma v lokalnem prometu znašale odslej 10 vin., pristojbina za

donašanje poštnih nakaznic z denarjem, ki je bila doslej do 10 K 3 vin., čez 10 K 5 vin., bode odslej pavšalno 6 vin. Dostavniške pristojbine z naznanilom vrednosti do 1000 K bodo 10 vin. Pristojbine za predalčke na poštah bodo zvišane. Pri poštnih pismonosih na deželi se zvišajo vplačilne pristojbine, denarne zneske do 1000 K pa morajo potem brezplačno donášati strankam.

Gospodarstvo.

Tedenski sejem v Kranju dne 25. t. m. Prignalo se je 169 glave goveje živine, 9 telet, 310 prašičev, — hrv. kostrunov, — buš. 50 kg pšenice K 8.—, prosa K 6.—, rž. K 6-50, ovsa K 9.—, ajde K 6.—, rižol, rižničan K —.—, koks K —.—, krompir 2.—.

Loterijska srečka dne 16. junja t. l.

Gradec: 79 60 29 20 80

Velika ljudska veselica

v Kranju, v »Zvezdi«

v nedeljo, dne 8. julija

na korist dijaški kuhinji v Kranju.

VRHO

Vsporedi:

1. Promenadni koncert meščanske godbe kranjske.
2. Koncert čitalniškega pevskega zbora pod vodstvom gosp. V. Rusa.
3. Ples na podh g. Karola Floriana. (Narodna godba).
4. Zvečer rajalne vaje z lampijoni. Izvaja »Gorenjski Sokol«.

Na veseličnem prostoru so poslavljeni šotori za jestvine in pijačo itd., v katerih strežajo kranjske gospe in gospodične.

V občno razveseljevanje bodo na razpolago tudi ameriške gugalnice in drsalnica iz dunajskega Prata.

Začetek ob 4. uri popoldne.

Vstopnina na veselični prostor 20 v., za dijake in otroke 10 v.

Preplačila se hvaležno sprejemajo.

Z ozirom na dobrodelni namen vabi prav uljudno slavno občinstvo k najmnogobrojnejši udeležbi

odbor.

Vabilo

VESELICI

povodom otvoritve nove dvorane g. Rudolfa Kunstelja v Radovljici

ki se vrši

dne 1. julija 1906.

Vsporedi:

Godba. — Petje. — Presta zabava.

Po sedmi uri uprizori društvo »Triglav« igr:

„RAZTRESENCA“

Burka v enem dejanju.

Gone prostorom k igri: Prvi sedeži 1 K, drugi 60 v., stojišča 40 vin.

Pričetek ob 4. uri popoldne.

Ker je čisti dobiček vstopnine k igri namenjen za na pravo novega odra, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi uljudno vabi

R. Kunstelj
restavrater.

Domača knjižnica.

Prejeli smo in priporočamo:

„V boj za slovensko šolo!“ V izpodbujo koroskim Slovincem spisal Matej Razun, župnik, in

„Bodoča narodna in gospodarska šola v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem.“ Spisal Matej Razun, župnik.

Protinske in skrinaste bolečine bodenje v straneh, trganje v udih, krče, bolečine v hrbtu, živcih in mišicah, trganje v ležjih, izpahi itd. ozdravi po izjavi tisočerihih zahvalnih pisem Fellerjev lepo dišeči rastlinski esenci fluid z znamko „Elsa-Fluid“; 12 malih ali 16 velikih steklenic stane franko 5 K, 24 malih ali 12 velikih franko 8 K 60 v. in Fellerjeve odvajajoče rabarbara-kroglice z za mko „Elsa-Pillen“ 6 škatljic franko 4 K pri izdelovalcu **E. V. Fellerju**, lekarnarju v **Stubli**, Elzin trg št. 2/2, Hrvatsko. — Priporočati je, da se naroče Fellerjeve odvajajoče rabarbara-kroglice z znamko „Elsa-Pillen“ skupno z Fluidom 6 škatljic za 5 K; iste vplivajo čudovito pri bolečinah v želodcu, neredni prebavi, slabosti, zaprtosti itd. — Pravega balzama je dobili ne 1, ampak 2 ducata za 5 K franko. — Zagorski prsi in sirup za kašelj 2 steklenici 5 kron. — Prave švedske želodčne kapljice 5 K franko. 48/b 10—6

Samopomoč ni dandanes nikaka uganka več. Povsod je že znano, da Fellerjev Fluid iz rastlinskih esenc (z znamko „Elsa-Fluid“) učinkuje izborno v večini slučajev obolenja. Kdor ima glavobol ali krč, kdor trpi od putike ali revmatične bolečine, kogar muči trganje po udih, bodljaji ali druge bolečine — vsakemu pomaga hitro in zanesljivo, ako se nekolikokrat namaže s Fellerjevim fluidom. 12 malih ali 6 velikih steklenic tega izbornega domačega sredstva razpošilja za 5 kron poštne prosto izdelovalec **E. V. Feller** v **Stubli** Elzin trg na Hrovaškem.

Pozor, gostilničarji!

Dobro idoča gostilna blizu tovarne, z kegljiščem, malim posestvom, lepo nasajenim sadnim vrtom in drugimi gospodarskimi prostori,

takoj ali s 1. oktobrom t. l. proda

pod zelo ugodnimi pogoji. Ogleđa se lahko vsak dan pri lastniku

Jerneju Kovačiču v Rakovniku št. 15

117—2 pri Medvodah (Gorenjsko).

Josip Pogačnik

krojaški mojster

Radovljica št. 41

Jesenice št. 20

priporoča cenjenemu občinstvu svojo delavnico v izdelovanje vrst oblek za gospode, uradniških uniform, salonskih, turistovskih in kolesarskih oblek

in ogrinjal ter havelokov. Vedno bogata zaloga angleškega, francoskega in brnskega sukna. Naročila se izvršujejo po najnovejšem kroju točno in poeni. Tudi se sprejemajo popravila. Za dobro in natančno mero se jamči. Specijalist v izdelovanju frakov in salonskih oblek. Istotam se dobe tudi vsakovrstni **dežniki** in **solnčniki** najboljšega izdelka ter se sprejemajo tudi popravila. 80—52

Priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu v mestu kakor v okolici uljudno naznanjam, da prodajam **od 1. julija naprej po znižanih cenah**, in sicer:

goveje meso kilogram à 1 K 24 v.

telečje „ „ à 1 „ 52 „

brez razlike katerekoli vrste. — Tudi se na željo p. n. občinstva pošilja isto na dom.

Nadejajoč se, da me slavno p. n. občinstvo z mnogobrojnimi naročili počasti ter mi nakloni s svojimi naročili čim večje zaupanje, biležim

121—1

spoštovanjem

Lovrenc Pristavec

mesar.

Kranj, dne 30. junija 1906.

Hotel „Triglav“ na Bledu.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da odprem svoj **novi zgrajeni hotel „Triglav“** v nedeljo, dne 1. julija l. l. — Za prenočevanje je 22 sob s krasnim razgledom na jezero. Za najboljša pristna vina, češko budjeviško pivo ter za okusna gorka in mrzla jedila je preskrbljeno. — Popoldne koncertuje znani „Šramel kvartet“ iz Ljubljane.

Za obilni obisk se priporoča slavnemu občinstvu

z velespoštovanjem

Jakob Petercel.

118

Pivovarna

G. Aner-jevih dedičev

v Ljubljani

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno

marčno in na bavorski način varjeno pivo

v prid družbi sv. Cirila in Metoda

Na znanje!

Slav. občinstvo v mestu in na deželi prosim, da odslej naprej pride k zdravniškim ordinacijam če mogoče le dopoldne, ker popoldan rabim čestokrat v zdravniške svrhe na deželi. S tem se izogne morebitnemu nepotrebnemu čakanju.

Dr. E. Globočnik v Kranju.

Važnost kokosovih orehov za Evropo.
Kokosov oreh, v mnogih vročih (tropskih) deželah splošno živilo, ima tudi za Evropo vedno rastočo važnost, ker bi pri nas izredno visoke cene mesa onemogočile rabo masti. Preobilico masti vsebujoči kokosovi orehi se na solncu posuše, pripeljejo na ladjah do Ustja ob Labi in tu po skrhnem očiščenju na poseben način prav na lahno iztiskajo (izprešajo). Le-to prvo olje porabi se za Ceres-jedilno mast, ostalo pa za slabše vrste, ki služijo vsekako potrebam na veliko.

Novi kakao. Nova kakaovska vrsta Ivana Hoffa kandel-kakao si pridobiva čimdalje večjo priljubljenost, ker ima izmed vseh kakaov najmanj toletce (19% proti čestokrat nad 50% v drugih vrstah) in se torej po kratki uporabi občuti kot jako lahko prebaven in prijeten. Kandel-kakao ne zapira in ima ob najboljšem okusu še važno prednost, da je jako poceni. Zato je lahko dostopen vsakomu in mogoče ga je uporabljati in najtopleje priporočati tudi pri najskromnejšem gospodinjstvu.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, glavni trg št. 5.

105-4

— Največja in najlepša —
✦ **zaloga konfekcij** ✦
✦ **za gospode in dečke.** ✦
Dalje tudi vedno zadnje novosti za dame in deklice **po jako nizkih cenah.**

Kaj je
SEYDLIN?

Priznано najboljša, po najnovejših izkušnjah higenije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovcu, A. Trevnu ter gospe Jerici Morič.
Izdelovalci: O. Seydl, Ljubljana, Špitalske ulice 7. 76-86

Razglas.

Dne 2. julija 1906, t. j. prihodnji ponedeljek ob 10. uri dopoldne se vrši v skladiščih konkurznega upraviteljstva tvrdke R. & E. Rooss v Kranju

javna dražba premočnin

kakor sodi, 1000 praznih steklenic, papir, velika tehcnica z uteži, železna blagajna, pisarniška, prodajalnična in skladiščna oprava, dve žepni uri i. dr.

Upravitelj konkurzne mase:
Rudolf Kokalj.

'North British and Merkantile'

Zavarovalna družba proti ognju.

Ustanovljena leta 1809.

Skupna zavarovalna varščina znaša nad 524 milijonov kron v zlatu.

Zavarovalna varščina zavarovalnine proti ognju znaša 201 milijon kron v zlatu.

Ta zavarovalna družba proti ognju je najbogatejša in najstarejša v Avstriji, je najvišje koncesionirana, je odgovorna avstrijski sodni oblasti in se kosa z vsako slično domačo zavarovalnico.

Zavaruje se lahko pod najugodnejšimi pogoji

škoda, povzročena po ognju in strelu

na poslopih, premakljivem blagu in vsakovrstni zalogi, zavarujejo se lahko travniški in poljski pridełki, dalje celo živila, ki je morda na paši od strele zadeta. Zavarovalščina je taka, da z ozirom na nizko ceno ne zaostaja za nobeno še tako solidno zavarovalnico.

Nastala škoda se hitro pregleda in takoj izplača.

Razna pojasnila daje in zavarovalne pogodbe sklepa v vsakem večjem okraju obstoječa agentura, pred vsem pa

generalna agentura v Gradcu, Radetzkyjeva ulica št. 6.

218-28

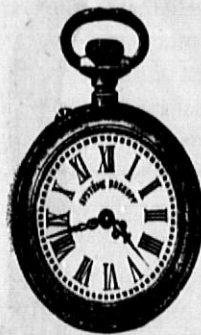
Najcenejša in največja domača
eksportna tvrdka.

Raspošiljanje švicarskih ur na
vse kraje sveta!

Urar in trgovec

H. Suttner v Kranju

Št. 502. Nikelnasta anker-remontoar-Roskopf, trpežno kolesje, gld. 2'45, enaka iz pravega srebra gld. 3'95, ista z dvojnatim trdim srebrom močnim pokrovom gld. 6'50 in naprej.

priporoča svojo izbornu zalogo najfinjših natančnih švicarskih ur, kakor najbolj slovečih znamk Šafhausen, Omega, Roskopf, Urania i. t. d.

Zlatnine in srebrnine, kakor nakras-ki, verižice, uhani, prstani, obeski i. t. d. najfinejšega izdelka po najnižjih cenah. — Dokaz, da je moje blago zares fino in ceno, je to, da ga razpošiljam po celem svetu in imam odjemalce tudi urarje in zlatarje glavnih mest.

Ravno je izšel najnovejši veliki cenik, kateri se pošlje zastoj in poštne prosto.

Moške ure, 2 tretjini naravne velikosti.

Št. 505. Prava srebrna cilindrer-remontoar, trpežno kolesje in močni pokrovi, gld. 4'85, ista z dobrim anker-kolesjem gld. 5'95 in naprej.

114-51

Tapetnik in preprogar

Drag. Puc

Ljubljana, Dunajska cesta 18

Izvršuje vsa tapetniška dela ter ima v zalogi tudi vse predmete te stroke lastnega izdelka. Vodja podružnične zaloge pohištva prve kranjske mizarne zadruge v Št. Vidu nad Ljubljano.

Odlikovan z zlato svetinjo in častnim križcem v Parizu dne 28. februarja 1904. 73-33

JOS. WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA,

Slomškove ulice št. 4.

Starbovo-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, ograje na miredvoru, obmejno omrežje, vsa vrata, balkoni, verande, stolpne kriše, štedilnike itd.

Specijaliteta: 73-50

valjični zastori (Rollbalken).

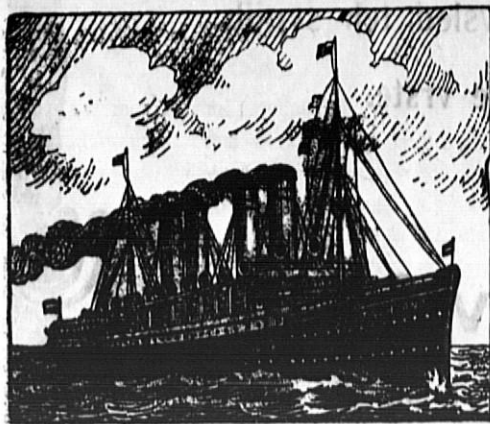
Večkrat premirano!

Glinaste peči

štedilnike, banje za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in ceno priporoča 98-51

Avgust Dreise

prva in največja tovarna
peči in glinastih izdelkov
v Ljubljani.

Izvrstna prilika potovanja v

Ameriko je danes čez

Hamburg

z najnovejšima parobrodoma, s katerima je sigurnost vožnje najpopolnejša ter zibanje parobroda skoraj popolnoma preprečeno. Še več povedo številke obsežnosti novih parnikov, katera se imenujeta:

prvi: Amerika 690 čevljev dolg, 74 širok, 53 glob., nosi 22.250 ton,

drugi: Kaiserin Augusta Viktoria nosi 25.000 ton, ter vsaki še enkrat večji

kakor danes veliki parniki, ki obsegajo samo po 8.—12.000 ton. — Vožnja preko oceana traja samo 7 dni. Potniki odhajajo v ponedeljek, torek in četrtek vsakega tedna iz Ljubljane. — Na željo pošilja natančni pouk brezplačno zaslopnik Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig, Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 28.

Zobo- tehnični atelje Oton Seydl

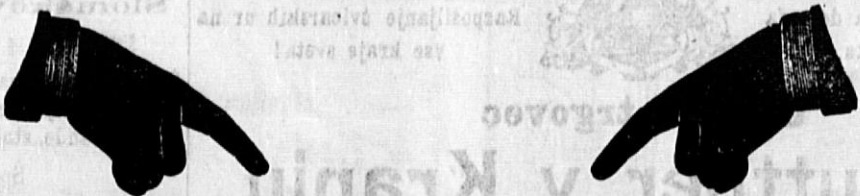
pri g. dr. E. Globočniku
v Kranju

Zobovja, tudi ne da bi se odstranile korenine, z ali brez nebne plošče, iz kavčuka kakor tudi zlata, dalje vravnalnice in obturatorji se izvršujejo po najnovejših metodah.

Plombe v zlatu, porcelanu, amalgamu in cementu kakor tudi vse zobozdravniške operacije izvršuje tu specijalist.

Odprto vsako nedeljo od 8. do 6. ure.

Rastlinski liker in rastlinska grenčica

,Jelen'

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin,
podpirata in pospešujeta prebavo, krepiata želodec in
ž njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih
odličnih lastnosti najboljša izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:

122—1

Anton Jelenec v Idriji

imetelj rastlinske destilacije „Jelen“.